

[Grünbaum.]

dende, som er på 80 år ved almindelig afskrivning og på 48 år, hvis man også benytter sig af ekstraafskrivninger. Nu kan man, hvis man anvender adgangen til den særlig høje afskrivning i de første 10 år, komme ned på 30 år, og anvender man 2 pct.s satsen hele tiden, bliver det jo 50 år. Der er altså tale om en meget væsentlig forbedring samtidig med, at der sker en begrænsning af de nugældende alt for gunstige førsteårsafskrivninger og afskrivninger ved erhvervelse af ejendomme med gamle bygninger.

Også for industri, håndværk og handel sker der jo en forbedring, der især finder sted derved, at afskrivningsområdet bliver udvidet til at omfatte arter af bygninger, hvor der enten ikke kan afskrives efter de nugældende regler, eller hvor afskrivningsperioden forkortes. Især fra skibsværfterne fik vi i sin tid en del henvendelser med anmodninger om at få adgang til også at afskrive på de interne veje, skinneanlæg, bygninger, der ikke var egentlige produktionsbygninger, men anvendtes i forbindelse med produktionen som f. eks. kantiner og kontorbygninger. Også fra anden side inden for industrien har man givet udtryk for et vist ønske herom, selv om det ikke har været så kraftigt.

Efter de nugældende regler kan der kun afskrives på bygninger og installationer, hvis deres værdi ikke kan opretholdes gennem normal vedligeholdelse; det er altså den rent fysiske levealder, der er afgørende, og der er af ligningsmyndighederne fastsat nærmere regler for de forskellige arter af bygninger, hvor afskrivning tillades. Denne ordning har også været kritiseret og været kritiseret stærkt, fordi den ikke tager hensyn til det, man har kaldt for den teknisk-økonomiske forældelse, men kun til den fysiske forældelse, og den teknisk-økonomiske forældelse kan jo i vor tid være langt hurtigere end den rent fysiske nedslidning af en bygning, der vedligeholdes normalt. Nu forlader man efter forslaget kriteriet

fysisk levealder og overlader for så vidt inden for et stort område til den enkelte erhvervsdrivende selv at afgøre, hvor meget han vil afskrive inden for de fastsatte årlige højeste afskrivningsprocenter, og det er også i konsekvens af denne nye opfattelse om den teknisk-økonomiske levealder i stedet for den fysiske, at der sker en væsentlig udvidelse af afskrivningsområdet.

Hvis forslaget gennemføres, vil der kunne afskrives på alle industri- og håndværksbygninger, på alle lagerbygninger samt på sådanne kontorbygninger og kontorlokaler, der ligger sammen med og er led i driften af en virksomhed, som i øvrigt foregår i afskrivningsberettigede bygninger; endvidere er interne veje, skinneanlæg, parkeringspladser og andet nævnt.

Vi er jo enige i hovedlinjerne heri — det følger naturligt af, at udvalget fik disse opgaver i den forrige regerings tid, og at man praktisk taget var færdig med arbejdet ved regeringsskiftet — men jeg vil alligevel gerne i udvalget have lov til at se nærmere på spørgsmålet om disse udvidelser, hvor det drejer sig om kontorbygninger, parkeringspladser, kantiner osv., som har været nævnt. Det er jo et spørgsmål, om man ikke her går noget for langt ud med afskrivningsretten; jeg vil i hvert fald gerne fastslå, ligesom det jo også er gjort i betænkningen, at det normale må være, at der ikke kan afskrives på kontorbygninger. Der kan heller ikke afskrives på beboelsesejendomme, men kontorbygninger vil altså efter forslaget til en vis grad kunne komme ind under afskrivningsområdet; det vil jeg gerne have lov til at se nærmere på i udvalget. Der kan være en fare for, at man udvider afskrivningsområdet så stærkt, at det vil give et alt for voldsomt provenutab. Jeg går uden videre ud fra, at finansministeren selv er opmærksom på dette problem.

Om forslaget vedrørende butikksbygningerne vil jeg gerne sige, at vi er enige i, at det kan være rimeligt med en vis afskrivning her; det har jeg også tidligere givet udtryk for og er gået ind for. Hvor butik-